

VELİYE;

ÖZ GÜVEN Mİ, ÖZ SAYGI MI, ÖZ DEĞER Mİ ?

Toplumlarda insanların birbirlerine değer vermeleri stresi yok eder. Toplum ilişkilerinde değer verme ailede başlar. Ailede çocuğa değer vermek, toplum içinde değer kültürünü oluşturmak için ailede yapılması gereken zorunluluktur.

Toplumdaki değer verme olgusunun filizlendiği ve geliştiği yer ailedir. Toplum içinde değer kültürünün oluşması da aileye bağlıdır

Çocuklar anne babalarının yanında kendilerini dışlanmamış hissederlerse, çocukta öz değer gelişir. Anne babaların çocuğu birey olarak algılama,

SEN VARSIN,

SEN DEĞERLİSİN,

SEN YANLIŞ DA BAŞARISIZ DA OLSAN DEĞERLİSİN,

YAPTIĞIN DOĞRU VE YANLIŞLARLA SENİ SEVİYORUM,

mesajlarını çocuğa verebiliyorsak çocukların sağlıklı bireyler olmalarını sağlayarak, toplumdaki değer kültürüne katkı sağlamış oluruz.

Dünyada mükemmel bir çocuk yok. Çocukların her biri çok özel ve her biri ayrı bir dünya. Çocuklarımız her konuda mükemmel değil ama bazı konularda becerikli ve yetenekliler. Önemli olan onların güçlü olduğu yetilerini ortaya çıkarmalarını sağlamak ve onları desteklemektir.

Doğaya baktığımızda balığın uçmasını beklemeyiz. Balık ancak yüzebilir bu nedenle çocuklarımızı iyi bir şekilde gözlemleyip yaşam yolculuğuna kuvvetli ve emin adımlarla yürümeleri için, biz yetişkinler olarak onlara destek olalım.

ÇOCUKLARINIZ SİZİN ÇOCUKLARINIZ DEĞİL

Çocuklarınız sizin çocuklarınız değil,
Onlar kendi yolunu izleyen hayatın oğulları ve kızları.
Sizin aracılığınızla geldiler ama sizden gelmediler
Ve sizinle birlikte olsalar da sizin değiller.
Onlara sevginizi verebilirsiniz, düşüncelerinizi değil.
Çünkü onların da kendi düşünceleri vardır.
Bedenlerini tutabilirsiniz, ruhlarını değil.
Çünkü ruhları yarındadır,
Siz ise yarını düşlerinizde bile göremezsiniz.
Siz onlar gibi olmaya çalışabilirsiniz ama sakın onları
Kendiniz gibi olmaya zorlamayın.
Çünkü hayat geriye dönmez, dünle de bir alışverişi yoktur.
Siz yaysınız, çocuklarınız ise sizden çok ilerilere atılmış oklar.
Okçu, sonsuzluk yolundaki hedefi görür
Ve o yüce gücü ile yayı eğerek okun uzaklara uçmasını sağlar.
Okçunun önünde kıvançla eğilin
Çünkü okçu, uzaklara giden oku sevdiği kadar
Başını dimdik tutarak kalan yayı da sever

Halil Cibran